

ท30211 การอ่านพินิจวรรณกรรม

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

- 1 อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน
- 2 ดีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน
- 3 วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล ประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิดไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต
- 4 มีนิสัยรักการอ่าน
- 5 มีมารยาทในการอ่าน

หน่วยการเรียนรู้

วรรณกรรมกับการพัฒนาชีวิต

หลักการพินิจวรรณกรรม

พินิจอย่างสร้างสรรค์

ครูวางคาบไหนให้เช็คจากตารางนี้คะ (แต่จะให้ดี นัดหมายก่อนได้เจอกันแน่นอน)

ตารางสอน 3006 นางวันวิสาข์ อังศุเกียรติถาวร ภาคเรียนที่ 1/2564 โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์

คาบที่	0	1	2	3	4	5	6	7	8
เวลา	07.30-08.30	08.30-09.20	09.20-10.10	10.10-11.00	11.00-11.50	11.50-12.40	12.40-13.30	13.30-14.20	14.20-15.10
จันทร์	HOME ROOM	ท30211 4/7 546		ท30211 4/8 569	ท30211 4/6 536				
อังคาร	สมาธิ รัก การอ่าน			ท30211 4/6 563	ท33101 6/1 G6		ท30211 4/9 517	ประชุม วิชาการ	ประชุม วิชาการ
พุธ	HOME ROOM			ท30211 4/10 535			ท30211 4/11 569		กิจกรรม
พฤหัสบดี	สมาธิ รัก การอ่าน	ท30211 4/10 534			ท30211 4/8 569			ท30211 4/9 548	
ศุกร์	HOME ROOM	ท33101 6/1 G6			ท30211 4/7 536			ท30211 4/11 534	ชุมนุม

Q: เราเรียนการอ่านพินิจวรรณกรรมไปเพื่ออะไร?

A: การอ่านเป็นทักษะสำคัญที่ทำให้เราเปิดโลกทัศน์ได้อย่างไม่มีที่สิ้นสุด วิชานี้จะกระตุ้นให้ทุกคนได้ตั้งศักยภาพในการอ่านมาใช้ให้ได้มากที่สุด รู้จักสังเกต วิเคราะห์ รู้เท่าทันสื่อ และสามารถวิพากษ์วิจารณ์เรื่องราวต่าง ๆ อย่างสร้างสรรค์โดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุผล

Q: เป็นคนไม่ชอบอ่านหนังสือ เห็นหนังสือก็หลบแล้วแบบนี้จะเรียนไหวมั๊ย?

A: เธอไม่ใช่คนเดียวในโลกที่เป็นแบบนี้ แต่เธอพยายามที่จะเรียนรู้มันได้นะ ขอแค่ตั้งใจเรียน ส่งงานให้ครบ ที่เหลือปล่อยให้ครูจัดการเอง ปัญหาของเธอคือปัญหาของครู เนะ!

Q: อยากได้เกรดสี่ต้องทำอะไร

A: เชื่อเถอะว่าครูก็อยากให้พวกเธอเกรดสี่! จริงจริงงงปีล่าสุดมีนักเรียนได้เกรดสี่ 191 คนจากทั้งหมด 256 คน สิ่งที่จะทำให้เธอได้คะแนนดีคือความรับผิดชอบ ส่งงานให้ครบ ส่งสยให้ถาม คิดตามเวลาครูสอน ขึ้นตำที่ทุกคนควรได้จากวิชานี้คือ 3.5 รับรองว่าไม่แกง ไม่มีเกรดสี่ที่พหุแน่นอน

Q: รูปแบบการสอนของวิชานี้เป็นแบบใด

A: วิชานี้นั้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นหลัก การทำงานจะมีทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล โดยเน้นทำงานให้จบในชั้นเรียน ไม่มีการบ้าน ไม่เน้นการจด ไม่เน้นความอสังการของชิ้นงาน เพราะฉะนั้นเรียนรู้ด้วยความสุขไปด้วยกันนะ ❤️

ครูวันวิสาข์ อังศุเกียรติถาวร : ผู้สอน

LINE : VISA_ANG
 CONTRACT: 081-4202472
 WANWISA_ANG@CHOMSURANG.AC.TH
 ห้องทำงาน : ห้องกลุ่มสาระฯ ภาษาไทย ชั้น 3
 อาคาร 5 หรือ ห้องการเงิน
 ชั้น 1 อาคาร 2

ความสำคัญของการอ่าน

การอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านใช้ในการค้นหาความหมายเพื่อรับรู้สารซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

1. ระดับบุคคล

การอ่านเป็นหัวใจของการศึกษาในฐานะเครื่องมือสำหรับการพัฒนาความรู้ สามารถแสวงหา และเข้าใจข้อมูลได้มากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ชีวิตในสังคมปัจจุบันมีสื่อที่หลากหลายทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และการใช้ประโยชน์ที่หลากหลาย การอ่านจึงช่วยให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างราบรื่น มีความพร้อมสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2. ระดับสังคม

การอ่านมีผลอย่างยิ่งต่อเศรษฐกิจส่วนรวม เพราะประชาชนที่มีคุณภาพเป็นต้นทุนทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนและพัฒนาเศรษฐกิจ และเป็นปัจจัยในการทำนายศักยภาพความเติบโตทางเศรษฐกิจด้วย

สื่อที่ใช้ในการอ่าน

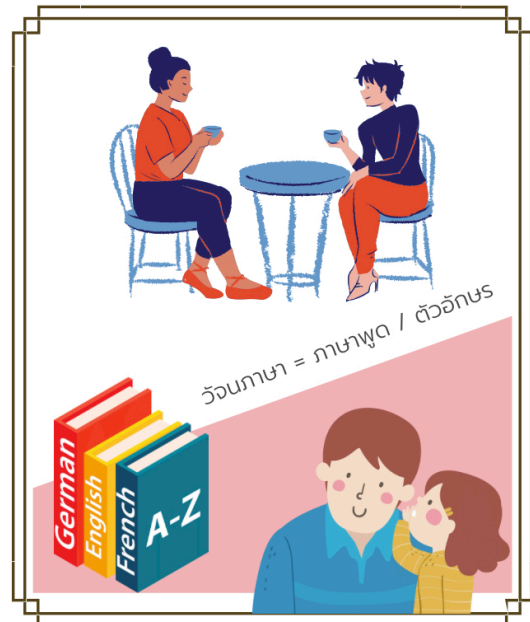
ภาษา = ระบบสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความคิด

ภาษาอย่างกว้าง (อวัจนภาษา)
เป็นการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ด้วยกัน หรือมนุษย์กับสัตว์ก็ได้ มีการใช้ภาษาท่าทางต่าง ๆ เช่น การกอดอก การชี้นิ้ว เป็นต้น รวมไปถึงสัญลักษณ์และการให้ความหมายผ่านสี

ภาษาอย่างแคบ (วัจนภาษา)
จำกัดการใช้ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเท่านั้น โดยใช้ถ้อยคำไม่ว่าจะเป็นภาษาพูดหรือภาษาเขียนในการสื่อความหมาย

ความหมายแบบกว้าง

ความหมายแบบแคบ

ประเภทของการอ่าน

การอ่านในใจ

การอ่านในใจ คือการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจ และนำความคิดความเข้าใจที่ได้นั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ แบ่งประเภทดังนี้

1. การอ่านจับใจความ เป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อสรุปสาระสำคัญของเรื่อง
2. การอ่านตีความ ผู้อ่านต้องใช้สติปัญญาและประสบการณ์ตีความหมายของคำและข้อความ โดยพิจารณาความหมายโดยนัยหรือความหมายแฝงที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
3. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการใช้เหตุผลมาใช้ในการวิจารณ์ ผู้อ่านต้องแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นและความรู้สึกได้

4. การอ่านวิเคราะห์ เป็นการอ่านอย่างพิจารณาที่ถ่วง แยกแยะทำความเข้าใจองค์ประกอบหรือโครงสร้างของหนังสือแต่ละประเภทศึกษาทั้งรูปแบบและกลวิธีการนำเสนอ

5. การอ่านประเมินคุณค่า เป็นการตัดสินคุณค่าของเรื่องราวถูกต้องชัดเจนหรือไม่ เชื่อถือได้มากน้อยเพียงใดโดยพิจารณาจากเนื้อหา กลวิธีนำเสนอ และการใช้ภาษา

การอ่านออกเสียง

การอ่านออกเสียง หมายถึงการอ่านข้อความโดยการเปล่งเสียงออกมาเพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ข้อความนั้น ๆ แบ่งเป็น

1. การอ่านออกเสียงปกติ เป็นการอ่านออกเสียงทั่วไปทั้งร้อยแก้วและร้อยกรอง
2. การอ่านทำนองเสนาะ เป็นการอ่านออกเสียงบทร้อยกรองตามชนิดของคำประพันธ์

การอ่านเพื่อความรู้เป็นการค้นหาคำตอบหรือข้อมูลเฉพาะเรื่อง เช่น คำแนะนำ การตอบปัญหาที่สงสัย ข่าวสารข้อเท็จจริงต่าง ๆ เป็นต้น รวมไปถึงการเพิ่มพูนประสบการณ์และเก็บข้อมูลใช้สำหรับการเรียนในระดับที่สูงขึ้น การเตรียมตัวสอบ รวมไปถึงการทำงานด้วย

ความรู้เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งแต่ความคิดสำคัญยิ่งกว่า โดยเฉพาะความคิดแปลกใหม่ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความคิดสร้างสรรค์ในตัวผู้อ่านด้วย การอ่านเพื่อพัฒนาความคิดจะทำให้เป็นคนที่เข้าใจมุมมองต่าง ๆ ได้กว้างขึ้น เป็นการขยาย MindSet ได้เป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ความรู้

ความบันเทิง

ความคิด

บุคลิกภาพ

การอ่านเพื่อความบันเทิงเป็นการพักผ่อนรูปแบบหนึ่งที่ผู้อ่านสามารถผ่อนคลายอารมณ์หลังงานประจำหรือการเรียนได้ รูปแบบที่นิยมอ่านมักจะเป็นวรรณคดีหรือวรรณกรรม เช่น กวีนิพนธ์ เรื่องสั้น นิทาน นิยาย นวนิยาย บทละคร ฝึก เป็นต้น

คนที่รักการอ่านมักเป็นคนทันสมัย น่าคบ สามารถร่วมวงสนทนาได้อย่างหลากหลาย เป็นที่ยอมรับของสังคม การอ่านเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพเป็นการปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองให้เป็นไปในทิศทางที่ต้องการผ่านคำแนะนำหรือเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้อื่น

องค์ประกอบของการอ่าน

1. ลักษณะของวัสดุการอ่าน

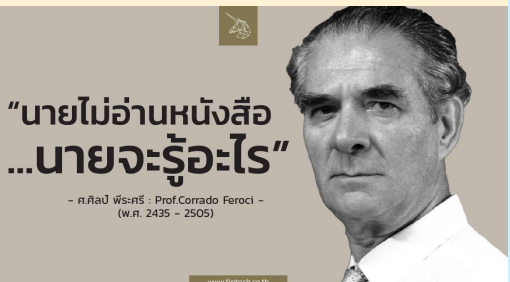
สื่อหรือวัสดุการอ่านจะต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในการอ่าน กล่าวคือ ใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน

2. ลักษณะของผู้อ่าน

ความสามารถในการเข้าใจและตีความสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับองค์ประกอบที่สำคัญคือ

- 1) ระดับสติปัญญา แต่ละคนจะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันไปตามระดับสติปัญญาของตน เช่น บางคนไม่สามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ ไม่สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้ ไม่เข้าใจสิ่งที่ป็นนามธรรม ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็นได้ หรือทำได้แต่ต้องใช้เวลา
- 2) ความรู้ในด้านคำศัพท์ และโครงสร้างของภาษาซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อความเข้าใจ การสร้างความคิดรวบยอด และการสร้างจินตนาการเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
- 3) ภูมิหลังในเรื่องความรู้และประสบการณ์ จะช่วยในการผสมผสานความคิดเดิมให้เข้ากับความคิดใหม่ ตลอดจนการแปลความ ตีความ ขยายความ และการประเมินค่าของสิ่งที่อ่าน
- 4) ร่างกาย คนที่มีสุขภาพทางกายดี มีสายตาปกติจะมีความสามารถในการพัฒนาทักษะการอ่านได้ราบรื่นกว่า
- 5) อารมณ์ เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญต่อการอ่านมาก เพราะการอ่านที่ประสบผลสำเร็จนั้น ผู้อ่านจำเป็นต้องมีสมาธิในการอ่าน ถ้ามีความกังวลใจหรือมีความกลัวจะขัดขวางสมาธิในการอ่านเป็นอย่างมากจนเป็นผลให้ประสบผลสำเร็จในการอ่านน้อยกว่าคนที่มึอารมณ์ดีหรือสุขภาพจิตดี

3. สภาพแวดล้อม คนที่สมาชิกในครอบครัวให้ความสำคัญกับการอ่าน มีการส่งเสริมการอ่าน จะรู้คุณค่าของการอ่านและอ่านได้ดีเพราะได้พบเห็นและมีกิจกรรมการอ่านเป็นประจำ ทำให้พัฒนาการทางด้านกรอ่านดีเป็นไปตามลำดับและต่อเนื่อง

"ถ้าหากคนเราไม่ขวนขวายด้วยความเพียรพยายามแล้วจะประสบความสำเร็จมาจากไหน การแสวงหาความรู้ก็เช่นกัน หากไม่ขวนขวายแล้วจะมีความรู้ได้อย่างไร การอ่านหนังสือเป็นการเพิ่มพูนความรู้ หากไม่อ่านจะมีความรู้ที่เพิ่มพูนได้อย่างไร"

- ศ.ศิลป์ พีระศรี -

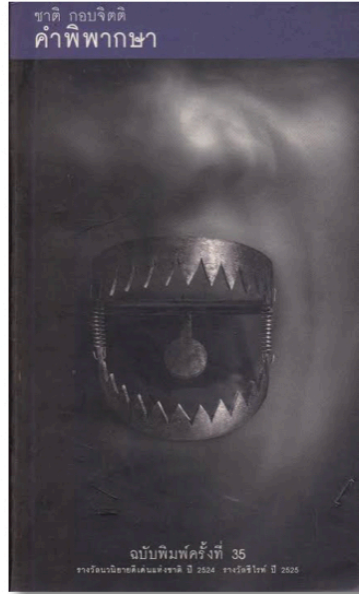
14 แอปฟรี ที่นี้ก็ไม่ควรวลาด

ตัวอย่างงานหนังสือตัวตน

คำพิพากษาถูกนำมาสร้างเป็นภาพยนตร์ครั้งล่าสุดเมื่อปี 2547

คำพิพากษา นวนิยายของชาติ กอบจิตติ ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียนหรือรางวัลซีไรต์ ประจำปี พ.ศ. 2525 จัดพิมพ์ครั้งแรก พ.ศ. 2525 โดยสำนักพิมพ์ต้นหมาก

คำพิพากษาเป็นเรื่องราวชีวิตของการโรงเชื้อฟัก ฟักเป็นคนดีแต่ตกเป็นเหยื่อของ "คำพิพากษา" จากสังคมที่ทำให้ร้ายเขาจนตายทั้งเป็น ความดีที่สะสมมากมายเป็นสิ่งไร้ค่า และถูกเหยียดหยามโดยคำกล่าวหาว่าร้ายต่างๆ นานาของชาวบ้าน

ปัญหาเรื้อรังฟักมากมายจนตั้งใจไม่หลุด เมื่อไม่มีทางออกจึงหนีจากโลกของความเป็นจริงไปสร้างโลกใหม่ที่คิดว่าเป็นหนทางออกไปสู่อิสราภาพ ท้ายที่สุดเขาได้รับอิสราภาพที่แท้จริง นั่นคือ "ความตาย"

SCAN ME <- ทวีจาร์ณ

NOTE

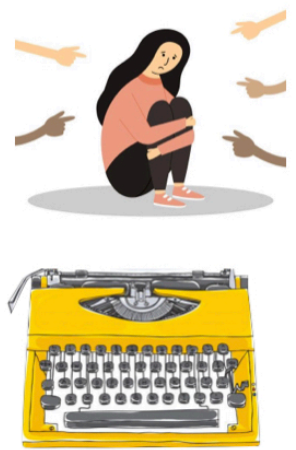
ความประทับใจ

เรามักจะหลงลืมไปว่าคำพูดที่ออกจากปากเราไปแล้วนั้นทำร้ายใครบางคนหรือเปล่า แต่เราจะจำได้ดีเสมอเมื่อได้ยินคำแง่ลบจากคนอื่น หนังสือเรื่องนี้ทำให้รู้ว่าคำพูดมีอิทธิพลต่อความคิดความรู้สึกมากกว่านั้น ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยกันต่อหน้า ลับหลัง หรือการกล่าวถึงบุคคลที่ 3 ก็ตาม บางเรื่องที่พูดกันก็ใช้ว่าจะเป็นเรื่องจริงเสมอไป เพราะคนเรามักจะเชื่อในสิ่งที่อยากเชื่อและแยกไม่ออกระหว่างความจริงกับสิ่งที่คิดว่าจริง

ขณะที่อ่านเราสงสารตัวละคร เรารับรู้ถึงความอยุติธรรมในเรื่อง เพราะอยู่ในฐานะผู้อ่านที่รู้มิติความจริงทุกด้านที่เกิดขึ้น แต่ในชีวิตจริงไม่ใช่อย่างนั้น การระมัดระวังคำพูดจึงสำคัญมาก การตีคำใครก็เช่นกัน บางทีเราอาจจะเป็นหนึ่งในตัวละครที่ไม่ชอบในเรื่องนี้ก็ได้

LITTLE DESK

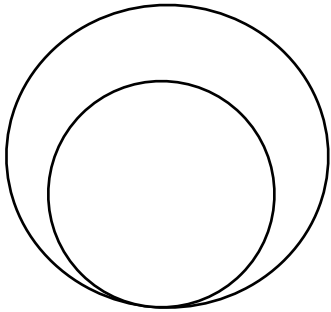
“ โศกนาฏกรรม
สามัญที่มนุษย์
กระทำและถูก
กระทำอย่าง
เยือกเย็น
ในภาวะปกติ ”

น.ส.วันวิสาข์ อังศุเกียรติถาวร
เลขที่ 1 ม.4/13

การให้ความหมายตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554

สับเซต (Subset) ความหมาย

1. คำใดมีความหมายกว้างกว่า ก. วรรณกรรม ข. วรรณคดี
2. คำใดมิใช้ในสังคมไทยมาก่อน ก. วรรณกรรม ข. วรรณคดี

ยอดของวรรณคดีไทย

1. ยอดของลิลิต = ลิลิตพระลอ
2. ยอดของคำฉันท์ = สมุทรโฆษคำฉันท์
3. ยอดของกาพย์ = มหาชาติกลอนเทศน์
4. ยอดของความเรียงเรื่องนิทาน = สามก๊ก ฉบับเจ้าพระยาพระคลัง (หน)
5. ยอดของกลอนสุภาพ = เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน
6. ยอดของบทละครรำ = อิเหนา
7. ยอดของบทละครพูด = หัวใจนักรบ
8. ยอดของความเรียงอธิบาย = พระราชนิพนธ์ สิบสองเดือน
9. ยอดของบทละครพูดคำฉันท์ = มัทนะพาธา
10. ยอดของกวีนิพนธ์ = พระนลคำหลวง
11. ยอดของกาพย์เห่เรือ = กาพย์เห่เรือ เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์ (กุ้ง)
12. ยอดของกลอนนิทาน = พระอภัยมณี
13. ยอดของบทละครเรื่อง = สาวเครือฟ้า
14. ยอดของนิราศ = โคลงนิราศนรินทร์
15. ยอดของนิทาน = นิทานเบงกาลี

วรรณกรรม

น. งานหนังสือ, งานประพันธ์, บทประพันธ์ทุกชนิดทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง, เช่น วรรณกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ วรรณกรรมของเสฐียรโกเศศ วรรณกรรมฝรั่งเศส วรรณกรรมประเภทสื่อสารมวลชน.

แม่คำของ "วรรณกรรม" คือ **วรรณ- วรรณะ**

วรรณคดี

น. วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ถึงขนาด เช่น พระราชนิพนธ์ สิบสองเดือน มัทนะพาธา สามก๊ก เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน.

แม่คำของ "วรรณคดี" คือ **วรรณ- วรรณะ**

"วรรณกรรม" ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า "Literary Works" หรือ "Literature" มีปรากฏใช้ครั้งแรกในพระราชบัญญัติคุ้มครองศิลปะและวรรณกรรม พ.ศ. 2475 ในความหมายรวมกับคำว่าศิลปกรรม ดังนี้ "วรรณกรรมและศิลปกรรม หมายความว่า การทำขึ้นทุกชนิดในแผนกวรรณคดี แผนกวิทยาศาสตร์ แผนกศิลปะ จะแสดงออกโดยวิธีหรือรูปร่างอย่างใดก็ตาม เช่น สมุด สมุดเล็ก และหนังสืออื่น ๆ เช่น ปาฐกถา กถาอื่น ๆ เทศนา หรือวรรณกรรมอื่น ๆ อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน หรือนาฏกึ่งกรรม หรือนาฏกึ่ง-ดนตรีกรรม หรือแบบพ็อนรำและการแสดงให้คนดูโดยวิธีใด ๆ ซึ่งการแสดงนั้นได้กำหนดไว้เป็นหนังสือ หรืออย่างอื่น ๆ ..."

ต่อมา จอมพล ป. พิบูลสงคราม ได้จัดตั้งสำนักงานวัฒนธรรมทางวรรณกรรมรวมอยู่ในกระทรวงวัฒนธรรมแห่งชาติ ขึ้นในปี พ.ศ. 2485 ให้มีหน้าที่เผยแพร่วรรณกรรม และส่งเสริมศิลปะการแต่งหนังสือ เพื่อรักษาวัฒนธรรมไทยอย่างเป็นทางการสืบต่อจากวรรณคดีสโมสร ในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

วรรณคดีสโมสรคืออะไร

จัดตั้งโดย : พระราชกฤษฎีกาตั้งวรรณคดีสโมสร พ.ศ.2457 (สมัย ส.6)

จุดประสงค์ : 1. เพื่อส่งเสริมการแต่งหนังสือให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

2. เพื่อคัดเลือกหนังสือดีที่เป็นตัวอย่างชั้นเลิศ

หนังสือที่พิจารณา : 1. กวีนิพนธ์ - งานประพันธ์โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน

2. ละครไทย - กลอนแปด

3. นิทาน - ร้อยแก้ว

4. ละครพูด - สำหรับการแสดงบนเวที

5. ความอธิบาย - การแสดงศิลปะด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งที่ไม่ใช่

แบบเรียน ตำรา หนังสือโบราณคดี

หรือพงศาวดาร

1. จิตานันท์ เหลืองเพียรสมุท

2. ปราปต์

3. ปองวุฒิ รุจิระชาคร

4. โกลาบ จัน

5. นฤพนธ์ สุดสวาท

6. ณัฐกร กิจมโนมัย

7. ดิถีปัญญ มณีบุ่ม

8. สุรศักดิ์ กาญจนภูษิต

วรรณกรรมไทย ตายยาก

นักเขียนคนรุ่นใหม่ผู้เป็นบทพิสูจน์ ว่าวรรณกรรมไทยยังไปต่อได้

ประเภทของวรรณกรรม

ความเรียง (Essay)

เน้นเรื่องการแสดงความคิดเห็น ซึ่งได้จากประสบการณ์ การค้นคว้าหรือความคิดของผู้เขียน

บทความ (Article)

ข้อเท็จจริงที่ใช้หลักฐานวิเคราะห์ปัญหา ขัดแย้งต่าง ๆ / เสนอความเห็นทัศนคติของผู้เขียนต่อเรื่องที่กำลังเกิดขึ้นหรือต่อเหตุการณ์ที่กำลังอยู่ในความสนใจของสังคม

จดหมายเหตุ (Archives)

บันทึกเหตุการณ์สำคัญทางประวัติศาสตร์ ส่วนมากเป็นเรื่องราวของทางราชการ หรือกึ่งราชการ

บันเทิงคดี (Fiction)

มุ่งให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ และให้ข้อคิดคตินิยม หรือสอนใจแก่ผู้อ่านเป็นวัตถุประสงค์รอง บันเทิงคดีอาจแทรกมุมมองหรือโลกทัศน์ของผู้เขียนด้วย

นวนิยาย (Novel)

งานเขียนขนาดยาวที่แสดงแง่มุมต่างๆ ของชีวิตมนุษย์ มีการใช้อากและบทบรรยายเพื่อความสมจริงผ่านกลวิธีการเล่าเรื่องที่น่าสนใจ

กวีนิพนธ์ (Poetry)

คำประพันธ์ที่กวีเรียบเรียงเพื่อแสดงอารมณ์ ความคิด ความเข้าใจชีวิต ผ่านฉันทลักษณ์หรือรูปแบบต่างๆ โดยใช้ภาษาวรรณศิลป์

วรรณกรรมเยาวชน (Young-adult fiction)

เป็นนวนิยาย/เรื่องสั้นที่เขียนขึ้นสำหรับเยาวชน เนื้อหาเกี่ยวข้องกับวัยและประสบการณ์ของตัวเอง เน้นไปที่ประเด็นท้าทายความเป็นวัยรุ่น

สารคดี (Non-fiction)

มุ่งให้สาระความรู้แก่ผู้อ่านเป็นเบื้องต้น มีความเพลิดเพลินเป็นเบื้องหลังที่มุ่งแสดงความรู้ ความคิด ความจริง และเหตุผลเป็นสำคัญ อาจจะเขียนเชิงอธิบาย เชิงวิจารณ์ เชิงแนะนำ สั้น สอน เป็นต้น

อภุทิน (Diary)

บันทึกความจำ ประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิต

สารคดีชีวประวัติ (Biography)

เรื่องราวและพฤติกรรมของบุคคลจริง จะเขียนเน้นด้านบุคลิกภาพ ความรู้ และความคิดเห็นในด้านต่าง ๆ ตลอดจนผลงานที่น่าสนใจเพื่อนำประวัติชีวิตนั้นมาศึกษาแง่มุมต่าง ๆ

สารคดีท่องเที่ยว (Travelogue)

บันทึกประสบการณ์ท่องเที่ยว ให้ความรู้ด้านสภาพท้องถิ่น ผู้คน ความเป็นอยู่ ความรู้ทางภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ โบราณสถาน ประเพณี วัฒนธรรม

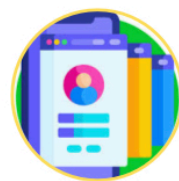
เรื่องสั้น (Short Story)

คล้ายนวนิยายแต่สั้นกว่า เหตุการณ์หลักในเรื่องและจำนวนตัวละครไม่มาก บางเรื่องตัวละครมีความซับซ้อน มักจบแบบพลิกความคาดหมายหรือจบแบบให้คิด

นาละคร (Modern Drama)

คล้ายกับนวนิยาย/เรื่องสั้น แต่เขียนขึ้นเพื่อการแสดงละครที่อาจเป็นละครเวทีหรือละครโทรทัศน์

วรรณกรรมออนไลน์ (Online Literature)

เป็นวรรณกรรมที่ผู้เขียนใช้พื้นที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสร้างและเผยแพร่ผลงาน มักเผยแพร่เป็นตอนๆ

วรรณกรรมไทยมีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลา ทั้งในด้านขนบการแต่ง จุดมุ่งหมาย รูปแบบ และเนื้อหา โดยมีจุดเปลี่ยนสำคัญที่สุดคือในสมัยรัชกาลที่ 6 ที่ได้รับอิทธิพลการแต่งวรรณกรรมจากต่างชาติเข้ามาอย่างเห็นได้อย่างชัดเจน จึงเป็นจุดแบ่งยุคสมัยวรรณกรรมที่เรียกว่า "วรรณกรรมไทยแบบฉบับ" และ "วรรณกรรมไทยปัจจุบัน"

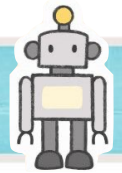

ประเด็น
เปรียบเทียบ

1. รูปแบบการเขียน	4. ตัวละคร
2. จุดมุ่งหมาย	5. จาก
3. เนื้อเรื่อง	6. แนวคิดและปรัชญา
	7. คุณค่า

วรรณกรรมไทยแบบฉบับ

วรรณกรรมไทยปัจจุบัน

- นิยมแต่งเป็นร้อยกรอง ภาษาสูง เลือกสรรถ้อยคำประณีต มีฉันทลักษณ์ชัดเจน เช่น สลิลฉันทต่าง ๆ กาพย์
- ร้อยแก้วจะเป็นนิทาน นิยาย พงศาวดาร เช่น ราชาริราช สามก๊ก การเขียนยังไม่มีการใช้เครื่องหมายคำพูดเพื่อแยกบทสนทนาของตัวละครออกจากการบรรยายเรื่อง

- เพื่อถวายพระมหากษัตริย์ สร้างศรัทธาที่มีต่อพระพุทธศาสนา เช่น ไตรภูมิพระร่วง ชาดกต่าง ๆ เน้นความไพเราะกินใจ ความเพลิดเพลิน และอบรมคุณธรรมจริยธรรม
- ใช้อ่านออกเสียง ฟังเพราะ ทำให้ต้องเลือกถ้อยคำฉันทลักษณ์ และจังหวะในการอ่าน

- มักเป็นเรื่องแนวพาฝัน จักร ๆ วงศ์ ๆ เจ้าชายเจ้าหญิง หรือศาสนา
- เป็นเรื่องเล่าชีวิตคนในชนชั้นสูง เน้นอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ เช่น ขุนช้างขุนแผน

- เป็นตัวละครแบบฉบับที่แบ่งตัวดีตัวร้ายชัดเจน
- ตัวละครเป็นชนชั้นสูงในสังคม กษัตริย์ ขุนนาง ทหารหรือเศรษฐี
- เป็นตัวละครในอุดมคติ มีฤทธิ์มาก หน้าตาดี หมดจดงดงาม หรือซี้ริ้วอัปลักษณ์

รูปแบบ
การเขียน

จุดมุ่งหมาย

เนื้อเรื่อง

ตัวละคร

- ร้อยกรองจะใช้ภาษารสรมดาที่เลือกสรรให้มีความงามทางภาษา ไม่เคร่งครัดเรื่องสัมผัสหรือฉันทลักษณ์มากนัก
- ร้อยแก้วจะเป็นเรื่องสั้น นวนิยาย ที่เน้นการสะท้อนภาพเหมือนจริงของคนในสังคมร่วมสมัย

- เพื่อให้ผู้อ่านรับรู้และติดตามเรื่องมากกว่าความเพลิดเพลิน ไม่เน้นความไพเราะทางเสียงเพราะเป็นร้อยแก้ว
- ใช้เป็นอาชีพ นักเขียนจำนวนมากผลิตงานเขียนคล้าย ๆ กันออกมาในรูปแบบสื่อต่าง ๆ

- เป็นเรื่องทั่วไป ใกล้ตัวคนในสังคม เช่น การเมือง เศรษฐกิจ สังคม เป็นต้น
- สะท้อนปัญหาสังคมด้านต่าง ๆ
- เนื้อเรื่องแนวจินตนิยม มีเนื้อหาและตัวละครเป็นคนธรรมดาสามัญ อาจมีสถานภาพทางสังคม / การเงินสูง แต่ไม่ใช่เรื่องในวังอีกต่อไป

- เป็นตัวละครสมจริงเหมือนคนทั่วไป มีทั้งความดีความเลวในตัวเอง
- เน้นบุคลิกลักษณะและสภาพจิตใจของตัวละครมากกว่าสร้างภาพภายนอกให้ดีหรืองดงามตามแบบฉบับ
- ตัวละครเป็นคนธรรมดาที่มีปัญหาหรือแนวการดำเนินชีวิตแบบคนในสังคมจริง

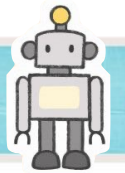

วรรณกรรมไทยแบบฉบับ

- จากเหนือธรรมชาติ เช่น ป่าหิมพานต์ สวรรค์ นรก นครบาดาล ตามความเชื่อที่ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดีย จากโลกมนุษย์นิยมบรรยายให้งดงามโดยไม่คำนึงถึงความสมจริง เช่น ไก่เกาะต้นหงอนไก่ ยุงตัวเท่าแม่ไก่ เป็นต้น บางส่วนบรรยายจากเพื่อชมความงามของบ้านเมือง

- แนวจินตนิยม เช่น ลิลิตพระลอ เน้นอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครเป็นใหญ่
- สัญลักษณ์นิยม ใช้ชื่อ / ตัวอักษรเป็นสัญลักษณ์แทนจิตใจคน
- ปรัชญาพุทธศาสนาได้รับอิทธิพลจากอินเดีย เรื่องต้องจบลงอย่างมีความสุขเสมอ

- เน้นความเพลิดเพลินทางอารมณ์มากกว่าความคิด
- แทรกความคิด คติสอนใจ คุณธรรมจริยธรรม เป็นหลัก
- เน้นความไพเราะของภาษา เลือกกลศรรคำมาร้อยเรียงอย่างงดงาม

วรรณกรรมไทยปัจจุบัน

จาก

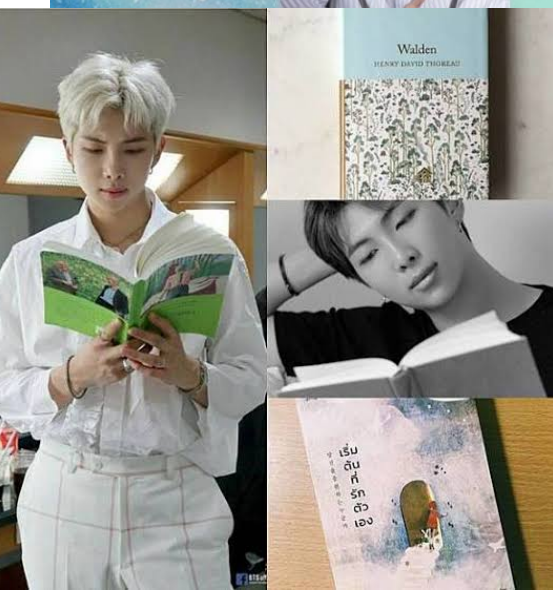
- จากสมจริงตามสภาพปัจจุบัน แต่บางส่วนก็นำมาจากจินตนาการ เช่น จากป่าดงดิบในนวนิยายของพนมเทียน
- หาดำเนินเรื่องมีทั้งเรียงตามลำดับเวลา การย้อนเวลา รวมถึงการสลับเวลาในการเล่าเรื่อง

แนวคิดและปรัชญา

- เน้นแนวคิดสังคมนิยมมากขึ้น และแนวคิดที่ปรากฏมักได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เช่น แนวคิดวิทยาศาสตร์ แนวคิดด้านสิทธิสตรี

คุณค่า

- เน้นแนวคิดและปรัชญาของเรื่องมากกว่าความสนุกสนานเพลิดเพลินหรือความไพเราะ
- สะท้อนปัญหาชีวิต สังคม และเสนอวิธีการแก้ไข

5 นิยายช็อกก้องโลกที่ **จีซู BLACKPINK** ยังอ่าน

#TellMeWhatYouRead